

PARIS 2024

Ledecky engrandeix la llegenda

Fa història en acumular nou ors i repetir el títol en 800 m en quatre Jocs

Adel Mechaal, eliminat en la repesca dels 1.500 m

Julien Alfred, la nova reina dels 100 m

La velocista de l'illa caribenya de Saint Lucia s'imposa amb autoritat (10.72)

Tercer or a París per a Biles, en la final de salt

Evenepoel, primer home que guanya l'or en ruta i contrarellotge

Espanya, a semifinals de futbol en els penals

0,5
EUROS

L'ESPORTIU

INFORMACIÓ, OPINIÓ I ANÀLISI

SUCCESSOR D'EL 9

NURI MARGUÍ / GIRONA FC

UNA ALTRA CARA

El Girona millora molt la imatge i agafa confiança amb la primera victòria de la pretemporada

Van de Beek (23') i Toni Villa (83') tradueixen la superioritat dels blanc-i-vermells contra el Nàpols

Feliç retrobamen

MILLORS • El Girona monopolitza la possessió i fa el que vol amb un rival d'entitat com el Nàpols en l'amistós de pretemporada més complet

JUST • Els gironins superen els d'Antonio Conte amb gols d'un alliberat Van de Beek i Toni Villa

0 Nàpols
2 Girona

NÀPOLS: Alex Meret, Di Lorenzo, Rrahmani, Buongiorno, Mazzocchi (Zerbin, 56'), Anguissa, Lobotka, Spinazzola (Rafa Marín, 76'), Politano (Ngongé, 88'), Kvaratskhelia i Raspadori (Simeone, 76').

GIRONA: Gazzaniga, Arnau (Minsu, 85'), Francés, David López (Antal, 85'), Blind, Yangel Herrera (Juanpe, 72'), Iván Martín, Bryan Gil (Joel Roca, 85'), Van de Beek (Iker Almena, 63'), Valery (Stuani, 63') i Portu (Toni Villa, 72').

GOLS: 0-1 (23') Van de Beek. 0-2 (82') Toni Villa.

ÀRBITRE: Scatena. **T.G.:** Iván Martín (32'), Valery (61'), Arnau (62') i a Di Lorenzo (80'). **T.V.:** cap..

PÚBLIC: Uns 6.000 espectadors a l'Stadio Teófilo Patini de Castel di Sangro.

Joel Sebastian
GIRONA

El Girona va superar sota la intensa pluja tot un Nàpols i firma així la primera victòria en la pretemporada en el que era el cinquè amistós que disputava (0-2). L'equip de Michel va tornar a ser el bloc reconeixible que va meravellar el curs passat i a còpia de possessió de pilota, control del joc i cada vegada més verticalitat i valentia va acabar guanyant amb total justícia un rival sense capacitat de resposta tret d'alguna petita acceleració de Kvaratskhelia, un jugador diferencial que ja voldrien els millors equips. Van de Beek, en el primer temps, va aprofitar un regal de Meret per fer el seu primer gol com a blanc-i-vermell (23'), mentre que ja en el segon acte, Toni Villa va establir el 0-2 definitiu estirant la cama a passada de la mort de Stuani (83'). Al Girona li queden dos duels amistosos de preparació abans no comenci la lliga al Benito Villamarín contra el Betis. Seran també d'exigèn-

Control

El Girona va tenir allunyat de la seva àrea tot un Nàpols que no va generar perill

Brots verds

Els de Michel van tornar a ser un equip precís i també vertical amb la pilota

cia contra dos equips de Premier League com el Newcastle i el Bournemouth.

El partit va començar amb un avís tímid, i gairebé únic, del Nàpols quan una centrada de Kvaratskhelia la va rematar molt malament al segon pal Mazzocchi. L'equip gironí va obtenir el control i la possessió per anar fent passos endavant i menjar terreny a un rival que esperava l'errada per sortir amb velocitat amb l'extrem georgià o Politano per bandes. Però durant l'enfrontament, els de Michel van estar precisos amb pilota i van apostar per ser més verticals amb l'esfèrica, fet que va sorprendre els italians. Valery ho va provar amb un xut des del vèrtex, en el prelude del 0-1 de Van de Beek, que va respondre la mar de bé una recuperació pròpia després d'un error increïble de Meret, que volia connectar amb Anguissa. El neerlandès va fer dues fintes de xut i finalment va colar l'esfèrica a dins de la porteria (23').

El gol no va reactivar els

Les molèsties no desapareixen

Michel fa dies que no pot comptar amb jugadors importants o que han de ser clau en els seus esquemes. El Girona va viatjar a Castel di Sangro per enfrontar-se al Nàpols amb només catorze jugadors del primer equip. Sí que hi era Stuani, que va ser baixa contra el Tolosa per unes molèsties al pubis, però no hi tornaven a ser Krejci, Tsygankov, Misehouy i Solís, també amb molèsties físiques –el colombià surt d'una lesió muscular important–, a més dels olímpics Miguel, Abel Ruiz i Ureña –ja elimi-

nat però amb uns dies de descans–. En la llista de baixes també hi eren Artetero i Justin, lesionats al turmell i l'espatlla, a més d'Ilyas Chaira i Vallejo. Aquest últim ha desaparegut del mapa per decisió tècnica, tota una declaració d'intencions del club per tal que es busqui un destí. El Girona li facilitarà la sortida amb la carta de llibertat o, si el futbolista es manté ferm en la seva decisió, haurà de pactar una rescissió per donar-li part de l'any que li queda de contracte.

de Conte, al contrari, el Girona va imposar encara més ritme i domini amb un Arnau que en la figura de lateral en defensa, però migcampista en atac, va fer anar de bòlit els contrincants. La millor acció abans del descans va ser una pilota filtrada del marcesme que Portu va decidir rematar sense angle quan tenia companys sols

a la frontal de la petita en una posició idíl·lica.

Mantenen el nivell

En la segona part, la tònica del partit no va variar. D'entrada, Van de Beek gairebé fa el segon amb un cop de cap des del segon pal; i en una bona combinació entre Almena, Stuani i Portu, el de Beniel no va poder carregar la cama

Sense '9' de referència a l'onze

Per culpa de les múltiples baixes, sortides i molèsties diverses, Michel Sánchez va haver de confeccionar un onze amb algun matís respecte als darrers. El de Vallecás va tornar a apostar per una línia de quatre amb quatre centrals –Arnau i Blind van ser els laterals i Francés i David López els centrals–, això sí, amb possessió de pilota Arnau s'incrustava sense cap mania entre Yangel Herrera i Iván Martín, els dos pivots. En la línia de tres mitjapunts del 4-2-3-1, Bryan Gil va jugar a cama canviada, en-

ganxat a la banda dreta, i Valery per l'esquerra, mentre que Van de Beek va ocupar la part central, darrere de Portu, en la punta de l'atac i la referència entre els potents centrals italians. El neerlandès es va moure per on va voler i va tornar a demostrar que li falta ritme competitiu tot i millorar i fer el 0-1. A Portu se'l va veure molt participatiu, buscant desmarcades sense parar però sense poder tenir el protagonisme que desitjava ni l'olfacte de gol clau per connectar les centrades.

amb precisió, ja sense l'energia necessària davant Meret. A més, una centrada de Bryan Gil la va rematar al pal en pròpia porteria Spinazzola en l'intent de rebuig, poc abans del 0-2 que matava el matx amb una bona acció d'Almena, que va cedir a Stuani i el *charrúa*, des de la ratlla de fons va assistir Toni Villa, que va estirar la

cama per superar el porter napolità (83').

Del Nàpols, en el segon acte, poca cosa més se'n va veure més enllà d'un xut d'Anguissa des de la frontal en una accelerada local, o una rematada creuada de Kvaratskhelia ja a les acaballes, totes dues accions amb una resposta brillant d'un segur Paolo Gazzaniga. ■

nt amb el joc

Romeu en un entrenament recent amb el Barça ■ FCB

Oriol Romeu ja és a Catalunya

El migcampista del Barça va aterrar ahir al Prat de Llobregat per seguir de ben a prop la fase final de les negociacions entre el club blaugrana i el Girona. Oriol Romeu vestirà la samarreta blanc-i-vermella perquè és el desig de totes les parts, però en la cessió que s'efectuarà del futbolista per part del Barça falta una entesa en la quantitat econòmica de l'opció de compra que hi haurà per part dels gironins abans del 30 de juny del 2025, quan expirarà la cessió.

Totes les parts acabaran de segellar l'acord entre avui i demà, el d'Uldecona passarà la pertinent revisió mèdica i dimarts hauria d'incor-

La previsió

L'acord s'ha de tancar entre avui i demà, i el mig estarà dimarts amb l'equip

porar-se als entrenaments, de nou, a les ordres de Míchel Sánchez.

La plantilla del Girona descansa avui i demà i dimarts iniciarà l'esprint final de pretemporada abans no comenci la lliga, el dijous 15 a les 21.30 al camp del Betis. Els gironins juguen divendres contra el Newcastle (20.30 h) i el dissabte contra el Bournemouth (17.15 h). ■

Donny van de Beek

Un gol que allibera

El Girona va completar contra el Nàpols el millor partit en aquesta pretemporada, i contra el rival *a priori* de més entitat fins ara. El joc dels de Míchel va ser fluid i la possessió, un monopoli que va ajudar els futbolistes amb millor toc i nivell d'associació a brillar i tenir més protagonisme que mai. Un dels que més ho van fer va ser Iván Martín, que va tornar a demostrar per què el tècnic de Vallecas confia tant en ell. L'altre va ser Van de Beek, que a poc a poc —encara falta camí— demostra que vol tornar a ser el futbolista que va meravellar Europa amb un Ajax demolidor el curs 2018/19, i que va despertar l'interès dels millors equips del continent en la majoria dels seus futbolistes.

A Donny van de Beek li falta ritme competitiu, ja que no mostra constància i regularitat en el joc, però se'l veu compromès i participatiu. Gesticula als companys, s'emprenya amb si mateix, aixeca el dit polze quan toca i deixa detalls per a l'esperança de tots els aficionats amb tocs

Van de Beek en acció durant el duel contra el Nàpols ■ GFC

Zona d'influència

El neerlandès va actuar per davant del doble pivot i amb llibertat per entrar en acció

d'esperó i intents d'assistència de mèrit. El gol, tot i ser en un partit amistós, va semblar alliberar un Van de Beek que va celebrar amb ràbia la diana i que veu que hi ha llum al final d'un túnel ple de contratemps en forma de lesió

El gol

En plena pressió elevada va estar fi per aprofitar un regal i fintar els defensors

i pèrdua de confiança en un mateix i dels seus entrenadors. En partit oficial, l'holandès no marca des del 22 de maig del 2022, quan militava a l'Everton, cedit pel seu exequip, el Manchester United. ■

Una acció del partit
■ TORNEIG D'HISTÒRICS

Històrics. L'equip garrotxí perd contra el Sant Andreu i es queda sense final

L'Olot s'acomiada en la tanda de penals

Marta Escubós
BARCELONA

La Unió Esportiva Olot es va acomiadar ahir del Torneig d'Històrics després de caure en la tanda de penals contra el Sant Andreu. Van caldre fins a 15 llançaments per decidir quin equip disputaria la final del torneig. Derrota dolorosa per als de Pedro Dólera, que havien aconseguit el més difícil, igualar dos gols inicials dels andreuencs, obra de Max Marcet (5') i Sergi Serrano (35'). Després de la represa, l'Olot va sortir més endollat, i això es va traduir en el marcador. Els gols de Pau Salvans (47') i Marc Mas (84'), però, van ser insuficients.

En l'altra semifinal, l'Europa es va imposar al Prat (2-0) amb les dianes d'Albert Garcia i Manel Lozano. Avui, la gran final, a les 21 h. ■

NOU TOYOTA YARIS HYBRID

DISSENYAT PER A LA CIUTAT.
PREPARAT PER A TOT I MÉS

TOYOTA JAPAND 21
www.japand21.toyota.es

C. Antoni Barnés i Gultresa 8, 17005 GIRONA
Telf: 972 476 406

Avda. Europa 50, 17300 BLANES
Telf: 972 358 302

Emissions CO₂ (g/km): 85 - 116. (WLTP). Consum mitjà (l/100 km): 3,8 - 5,1 (WLTP). * Consulteu condicions a www.toyota.es

FINS A
15 ANYS DE
GARANTIA*
TOYOTA RELAX

Volant sota la pluja

ATLETISME • Julien Alfred, de Saint Lucia, imposa la seva sortida explosiva per convertir-se en la nova reina de l'hectòmetre olímpic amb un gran registre de 10.72 **DERROTADA** • Sha'Carri Richardson s'ha de conformar amb el subcampionat

Xavier Agustí
BARCELONA / PARÍS

La imponent Julien Alfred ha posat la petita illa caribenya de Saint Lucia en el mapa olímpic amb una incontestable victòria en els 100 m per convertir-se en l'atleta més ràpida del planeta. La pluja, que va fer endarrerir l'inici de la prova i va tenir les velocistes més temps del compte retingudes a la sala de requeriments, no va ser cap obstacle perquè la caribenya arrenqués com un coet i ja no trobés oposició en la seva passarel·la triomfal cap a l'Olimp. La campiona de 60 m en el mundial en pista coberta de Glasgow va fer valer la seva explosiva sortida per dominar la final de principi a fi, signar el seu millor registre de sempre (10.72) i deixar les atletes dels Estats Units altre cop amb la mel als llavis.

La nord-americana Sha'Carri Richardson, campiona mundial a Budapest, va tenir una posada en acció pèssima (0.221 va ser el seu temps de reacció) i la seva progressió habitual només li va servir per accedir al subcampionat (10.87), davant de la seva compatriota Melissa Jefferson (10.92). Alfred pren el relleu de l'hectòmetre olímpic a les atletes jamaicanes, que havien dominat la prova reina de la velocitat des dels Jocs de Pequín

Alfred esclata d'alegria després de creuar la meta en primer lloc davant de les velocistes nord-americanes ■ EFE

2008, repartits per Shelly-Ann Fraser-Pryce (2008 i 2012) i Elaine Thompson (2016 i 2020). Cap de les dues va competir en la final. Fraser-Pryce es va ressentir d'una lesió que s'havia fet uns dies enrere a Alcobendas i es va donar de baixa moments abans de les semifinals. Thompson, amb un trencament al tendó d'Aquil·les, ja no havia viatjat a París. Ni l'absència dels principals referents de Jamaica va servir perquè el poderós atletisme dels Estats Units recuperés el tron de la velocitat, que des d'ahir és per a una atleta il·lustre de

Adel Mechaal, fatigat i eliminat en 1.500 m

Trotant i deixant-se anar, Adel Mechaal va creuar la meta dels 1.500 m en ca-torzena i última posició de la segona sèrie de repesca, amb 3:42.79, molt lluny de les tres primeres places que donaven dret a competir en la final d'avui (21.15 h). Cinquè en la final dels Jocs Olímpics de Tòquio i acostumat a exhibir la seva capacitat competitiva, el fondista palamosí va quedar molt lluny d'oferir la seva millor versió. "No he tingut el dia; des del principi

m'he sentit buit i cansat", va dir, taxatiu, als micròfons de Teledporte. El sud-africà Ryan Mphahlele va dinamitar

la prova, marcant uns ritmes molt exigents al pas pels 400 (55.62) i 800 m (1:53.96). Col·locats en fila índia, Mechaal sempre va transitar en la cua del grup, al voltant del desè lloc. En cap moment se'l va veure amb forces i possibilitats d'avançar posicions i en l'última volta ja va abaixar els braços. Mechaal veurà les semifinals i la final dels 1.500 m des de la grada, però dimecres torna a l'acció en les eliminatòries de 5.000 m (11.10 h)

Les finals

HOMES. Pes

1r R. Crouser (EUA)	22,90
2n J. Kovacs (EUA)	22,15
3r R. Campbell (Jamaica)	22,15

Decatló

1r M. Rooth (Noruega)	8.796
2n L. Neugebauer (Alemanya)	8.748
3r L. Victor (Granada)	8.711

DONES. 100 m (-0,1 m/s)

1a J. Alfred (Saint Lucia)	10.72
2a S.C. Richardson (EUA)	10.87
3a M. Jefferson (EUA)	10.92

Triple

1a T. Lafond (Dominica)	15,02
2a S. Ricketts (Jamaica)	14,87
3a J. Moore (EUA)	14,67
6a A. Peleteiro (Espanya)	14,59

4x100 mixt

1r Països Baixos	3:07.43
2n Estats Units	3:07.74
3r Gran Bretanya	3:08.01

Saint Lucia, una petita illa de 200.000 habitants.

Crouser, intocable

A excepció del colós texà Ryan Crouser en el concurs de pes, amb tres títols consecutius al seu palmarès (22,90 m), va ser una jornada de campions novells amb Thea Lafond (Dominica), com a dominadora del triple salt (15,02 m), i el jove noruec Markus Rooth, amb la victòria en el decatló (8.796 punts). En el relleu mixt de 4x400 m, la glòria va ser per als Països Baixos després d'una espectacular remuntada de Femke Bol, que amb un últim parcial de 47.93 va passar de la quarta a la primera plaça. ■

Gimnàstica artística. Ahir van començar les finals d'aparells i van endur-se els ors en categoria masculina Yulo en terra i McClenaghan en cavall amb arcs; i en femenina Biles en salt

Biles continua regnant

Aina Vall
GIRONA / PARÍS

El Bercy Arena es va tornar a omplir ahir a la tarda per gaudir de les primeres finals d'aparells. La jornada va començar amb la competició de terra masculina i l'or va ser per al filipí Carlos Yulo. El

gimnasta de 24 anys va obtenir una puntuació final de 15.000 punts. El podi el van completar l'israelià Artem Dolgopyat i el britànic Jake Jarman. L'espanyol Rayderley Zapata es va quedar amb la 7a posició. Simone Biles no va fallar. Continua sent la reina. En categoria de salts

va guanyar el seu tercer or a París. La gimnasta nord-americana va clavar els dos salts i es va imposar amb una puntuació de 15.300. El podi el van completar la brasilera Rebeca Andrade (14.966). I el bronze se'l va endur la companya de Biles Jade Carey (14.466). La tarda

va acabar amb la competició de cavall amb arcs. L'or va ser per a l'irlandès Rhys McClenaghan amb una puntuació final de 15.533 punts. La plata va ser per a Nariman Kurbanov (Kazakhstan) amb 15.433, i el bronze, per a Stephen Nedroscik (EUA) amb 15.300 punts. ■

Simone Biles competint ahir a la tarda al Bercy Arena en categoria de salts ■ EFE / SASHENKA GUTIERREZ

Natació. La llegenda nord-americana guanya per quarta vegada seguida els 800 m lliure, suma nou ors i iguala la gimnasta soviètica Latínina

Ledecky, història olímpica

Albert Camps
BARCELONA / PARÍS

Katie Ledecky va entrar en la història de la natació i dels Jocs Olímpics al guanyar la seva novena medalla d'or. La nord-americana es va imposar per quarta vegada seguida en els 800 m lliure (Londres 2012, Rio 2016, Tòquio 2020 i París 2024), i també va igualar en nombre de medalles d'or olímpiques la gimnasta soviètica Larissa Latínina, que les va aconseguir entre Melbourne 1956 i Tòquio 1964. Katie Ledecky ho ha fet entre Londres 2012 i París 2024.

El triomf de Katie Ledecky va ser força ajustat, ja que es va imposar amb 8:11.04, superant per poc més d'un segon (1.25) Ariadne Titmus, que va ser segona amb 8:12.29, un nou rècord d'Oceania. L'australiana va estar al costat de la nord-americana a poc més de dues dècimes fins als 550 m, i després es va mantenir a un segon i mig fins al final. La tercera plaça va ser per a la nord-americana Paige Madden (8:13.00), que va fer un gran final i es va apropar a l'australiana en els darrers metres.

Tercer or de McIntosh
Summer McIntosh va tornar a imposar la seva força i va guanyar la seva tercera medalla d'or al ser la millor en els 200 m estils. La canadenc ja havia guanyat els 400 m estils i els 200 m papallona, i amb només 17 anys va tornar a

Katie Ledecky amb la medalla d'or dels 800 m lliure dels Jocs de París ■ EFE / LAVANDEIRA JR.

Desqualificació d'Espanya

L'equip d'Espanya, amb els catalans Carles Coll i Mario Mollá, va ser desqualificat en les eliminatòries del relleu 4x100 m estils. Sergio de Celis es va llançar abans d'hora en l'últim relleu, quan Mario Mollá encara no havia tocat el costat de la piscina. L'equip estatal el

van formar el tarragoní Carles Coll, el barceloní Mario Mollá i els mallorquins Hugo González i Sergio de Celis. Espanya va arribar cinquena de la segona sèrie amb 3:32.66, que l'hauria situat en el novè lloc del total, però va ser desqualificada.

demonstrar una serenitat de veterana i malgrat passar primera els 100 m, després de l'esquena, va perdre posicions en la braça, el seu pitjor estil, i va haver de remuntar en els darrers 50 m. Summer McIntosh va guanyar amb 2:06.56, nou rècord olímpic, davant de la nord-americana Kate Douglass, amb 2:06.92. La també

nord-americana Alex Walsh va arribar tercera però va ser desqualificada i la medalla de bronze va ser per a l'australiana Kaylee McKeown amb 2:08.08.

Kristof Milak es va imposar en els 100 m papallona al guanyar amb 49.90, i ho va fer remuntant en els darrers quinze metres, en què va superar

Finals

HOMES

100 m papallona

1r. K. Milak (Hongria).....	49.90
2n. J. Liendo (Canadà).....	49.99
3r. I. Kharun (Canadà).....	50.45

DONES

200 m estils

1a. S. McIntosh (Canadà).....	2:06.56
2a. K. Douglass (Estats Units).....	2:06.92
3a. K. McKeown (Austràlia).....	2:08.08

800 m lliure

1a. K. Ledecky (Estats Units).....	8:11.04
2a. A. Titmus (Austràlia).....	8:12.29
3a. P. Madden (Estats Units).....	8:13.00

MIXT

4x100 estils

1r. Estats Units.....	3:37.43
2n. Xina.....	3:37.55
3r. Austràlia.....	3:38.76

Josh Liendo. El canadenc va dominar la primera meitat de la prova i va ser segona amb la seva millor marca de sempre 49.99. Els canadencs van fer doblet, ja que el tercer va ser Ilya Kharun amb 50.45.

Rècord mundial

En el relleu 4x100 m estils mixt els Estats Units va guanyar la medalla d'or amb un nou rècord mundial de 3:37.43. Va superar per només 12 centèsimes la Xina, que amb 3:37.55 va fer el rècord d'Àsia. La tercera plaça va ser per a Austràlia amb 3:38.76, nou rècord d'Oceania.

En les semifinals dels 50 m lliure Sarah Sjoestrom va tornar a demostrar que és la millor velocista del món. La sueca, de 30 anys, va fer el rècord olímpic amb 23.66 i es va quedar a només cinc centèsimes del seu propi rècord mundial (23.61). ■

Bàsquet. Espanya queda en primera posició del grup A amb tres victòries i posa rumb a París, on espera rival per als quarts de final

El somni es manté intacte

62 Sèrbia 70 Espanya

SÈRBIA: Raca, Cadjó (5), Anderson (18), Stankovic (4), Nogic (7), Jankovic (6), Katanic (2), Dugalic (7), Krajisnik (6), Djordjevic (7) i Smailbegovic. 21/52 de 2, 3/15 triples (Anderson, Nogic i Cadjó). 11/13 lliures, 27 rebots (5 Stankovic) i 19 assistències (7 Anderson).

ESPANYA: Ortiz (6), Gil (2), Torrens (7), Araujo (3), Casas (10), Romero, Rodríguez (5), Cazorla (7), Vilaró (3), Gustafson (4), Ginzo (8) i Conde (15). 18/28 de 2, 6/24 triples (Torrens, Araujo, Vilaró, Rodríguez, Cazorla i Conde). 16/18 lliures, 44 rebots (9 Gustafson) i 15 assistències (4 Cazorla).

PARCIALS: 13-16, 15-21 (28-37), 10-18 (38-55) i 24-15 (62-70)

ÀRBITRES: T. Kato (JPN), V. Györgyi (NOR), Y. Davidson (MAD).

Clara Julià
BARCELONA / LILLA

La selecció espanyola de bàsquet va tancar ahir la fase de grups en primera posició del grup A després de derrotar Sèrbia (62-70) en un partit amb alts i baixos. L'equip posa rumb cap a París i avui sabrà qui serà el seu rival de quarts de final un cop acabi el darrer duel de la jornada, l'Austràlia-França (21 h). Els vuit equips classificats —els primers i segons de cada grup i els dos millors tercers— seran ordenats en un rànquing del primer al vuitè segons el millor *average*, i els quatre primers equips s'enfrontaran als quatre darrers seguint aquest ordre.

El conjunt dirigit per Miguel Méndez va intentar desfer-se de les balcà-

Queralt Casas ■ FIBA

niques per la via ràpida en el tercer quart amb un parcial de 0-14 gràcies, en part, a l'entrada en joc de Maria Conde (15 punts), que reapareixia després de lesionar-se la mà en la gira de preparació. Espanya va aconseguir un coixí de vint punts (33-53) que va amagar les 25 pilotes perdudes de l'equip.

Però Sèrbia no estava disposada a abaixar els braços i liderades per Yvonne Anderson (18 punts i 7 assistències), les balcàniques van entrar en partit amb un parcial de 9-0 que va posar nerviosa la banqueta d'Espanya (62-68). L'entrada de Mariona Ortiz en els darrers instants va frenar la revolució de les rivals i l'equip va segellar la tercera victòria. Els partits de quarts de final es disputaran dimecres 7 d'agost al Bercy Arena de París.

PARÍS EN JOC

Amb Jon Rahm al forat 18 del torneig de golf

Soc al forat 18 de l'Albatros del Golf Nacional (tal com els francesos anomenen el seu camp estrella prop de Versalles). I em trobo tot sol amb el micro amb Jon Rahm, el golfista biscaí que ha guanyat l'obert dels EUA i, l'any passat, el Masters d'Augusta, a part de la Ryder Cup tres cops, el 2018 en aquest mateix camp. Bufo! Ha acabat la seva segona jornada amb una tar-

geta de 9 sota par i, al final, se situarà quart a dos cops del nord-americà Xander Schauffele (recent guanyador de l'obert Britànic), el japonès Hideki Matsuyama i l'anglès Tommy Fleetwood. "Sí, un gran dia en què tot ha sortit bé. Molt ordenat de tir al green. Una pena que un parell de pars no han entrat, però ho he arreglat al final, sobretot salvant el 18." I és que el 18 és una trampa,

El fatídic forat 18 ■ V.B.

amb búnquers de sorra i dos estanys d'aigua. Rahm compartia recorregut amb Schauffele, però darrere seu arriben Matsuyama i Fleetwood, que estan eixamplant les diferències. Tot i que encara els falta el fatídic 18. A Fleetwood se li'n va la pilota a un búnquer i farà bogey (1 sobre par). Per a Matsuyama, encara és pitjor: primer la pilota aterra a la gespa del costat i després, a l'aigua: doble

bogey i pèrdua del lideratge.

Pregunto a Rahm si aspira a l'or en la seva primera participació olímpica, a falta de dues jornades. "Els que coneixen el meu caràcter, saben que es juga per guanyar i l'objectiu és l'or", em confirma. L'esportista més ben pagat del món (des que forma part del circuit LIV Golf saudita, i a qui han exclòs de la PGA) també vol una medalla de metall.

Vicenç Batalla

Tennis. Entrenada pel català Pere Riba, supera la croata Donna Vekic

Qinwen Zheng, la primera xinesa amb un or en tennis

C. Julià

GIRONA / PARÍS

El gener del 2024 Qinwen Zheng va sorprendre el món plantant-se a la final de l'Open d'Austràlia amb 21 anys acabats de fer i amb prou feines dos anys de rodatge en el circuit. El creixement exponencial de la tennista s'ha consagrat en aquests Jocs Olímpics de París en què, si bé hi havia baixes més que destacades del circuit femení, la xinesa va donar un cop de puny sobre la taula derrotant amb contundència la número u del món i claríssima favorita, la polonesa Iga Swiatek, a semifinals i per la via ràpida (6-2 i 7-5).

Zheng va sorprendre per la solidesa del partit de semifinals, així que era d'esperar que es plantés a la final amb ganes de més. La jugadora va treure a passejar la contundència del seu servei i es va desfer de la croata Donna Vekic en dos sets (6-2 i 6-3) en gairebé dues hores de partit.

Entrenada pel català Pere Riba, la xinesa va fer història en ser la primera atleta del seu país que aconsegueix un or en aquesta disciplina. Fins ara, la millor posició en uns Jocs per a la Xina en tennis era la quarta posició aconseguida per Li Na l'any 2008 als Jocs de Pequín. ■

Fórmula Kite

La llegenda continua

EL REpte OLÍMPIC • Gisela Pulido ha dominat la disciplina del surf d'estel durant més de dues dècades, tal com avalen els seus títols mundials, però ha hagut d'adaptar-se a una nova modalitat per tal de complir un somni: ser olímpica **DEBUT** • La seva estrena als Jocs serà aquest migdia a Marsella

Clara Julià

GIRONA / MARSELLA

Parlar de Gisela Pulido (Premià de Mar, 1994) és parlar d'una esportista històrica. De fet, llegir el seu palmarès pot generar distensions de mandíbula. Aquesta és la reacció més natural en descobrir que va guanyar el seu primer mundial amb només deu anys. Sí, d-e-u. Una gesta que va ser reconeguda l'any 2007 amb el rècord Guinness en ser la campiona mundial més jove. I són onze els mundials que ha aconseguit en la disciplina de surf d'estel (*kitesurfing* en anglès) en modalitat lliure. Un esport en què els esportistes fan acrobàcies a l'aigua a sobre d'una taula i penjats d'un estel.

Tot i ser dominadora d'aquest esport durant dues dècades, Pulido tenia un somni: anar als Jocs Olímpics. Un fet que es va convertir en una possibilitat real quan el programa olímpic de vela dels Jocs de París va anunciar que incorporava per primera vegada la modalitat de Fórmula Kite. Aquesta és una disciplina on es fa servir un estel controlat manualment per navegar per l'aigua fent un eslàlom en un recorregut delimitat per unes boies, és a dir, una cursa. En veure que hi hauria aquesta nova disciplina, Pulido –que mai abans havia pogut participar en uns Jocs– no va dubtar-ho i es va llançar a l'aigua a aprendre aquesta variant, que si bé no té res a veure amb el *kitesurf* tradicional, té algun element similar. Un procés que ha dut la catalana a passar de ser la dominadora absoluta d'un esport a lluitar per ser de les deu millors. I tot això havent d'adaptar-se físicament guanyant fins a 12 quilos de massa muscular i incorporant un canvi de dieta de la mà d'un

Gisela Pulido en una imatge d'arxiu ■ ALBERTO LESSMAN

nutricionista per tal de poder competir millor, ja que, en aquesta modalitat de cursa, el pes físic es converteix en un element per guanyar rapidesa.

“Estava acostumada a guanyar-ho tot i per mi ha sigut un repte a nivell mental”, reconeixia l'atleta en una entrevista al portal Olympics.com. Però si una cosa sap fer Gisela Pulido és, sens dubte, competir. La catalana va segellar la seva plaça olímpica el setembre del 2023 en el campionat europeu celebrat a Anglaterra. Una plaça

que va ratificar el comitè olímpic, fet que suposava una cosa: el somni es feia realitat. Després de dues dècades de domini absolut del surf d'estel i d'adaptar-se a una nova disciplina esportiva, finalment arribaven els fruits de l'esforç amb la classificació olímpica.

La base d'esports de mar de Marsella serà l'escenari aquest diumenge (12.30 h) del debut olímpic de Gisela Pulido, que, passi el que passi, fa temps que s'ha convertit en una esportista llegendària.

10

Anys. És l'edat que tenia Gisela Pulido quan va guanyar el seu primer campionat mundial de surf d'estel en modalitat d'estil lliure.

11

Mundials. Té tot just 30 anys però Pulido ha guanyat onze vegades el mundial de surf d'estel en modalitat lliure ('kitesurf freestyle' en anglès).

12

Quilos. La quantitat de massa muscular que ha guanyat Pulido per adaptar-se a Fórmula Kite.

4

Dies. La modalitat de Fórmula Kite als Jocs consistirà en quatre dies de competició. Un campionat que es durà a terme a Marsella entre el 4 i el 8 d'agost.

BREUS

BÀSQUET

Espanya-EUA, a semifinals 3x3. La selecció espanyola es va classificar per a les semifinals del torneig 3x3 de bàsquet i s'enfrontarà als Estats Units en la lluita per accedir a la final. L'equip dirigit per Anna Junyent i Núria Martínez, amb Sandra Ygueravide (Uni i Bàsquet Girona) i Vega Gimeno (Bàsquet Girona), va perdre contra Alemanya (15-18) però va acabar segon de grup. ■

HOQUEI SOBRE HERBA

Bèlgica, per partida doble. Els equips espanyols d'hoquei sobre herba tenen com a denominador comú el rival en els quarts de final. L'equip femení –amb les catalanes Xantal Giné, Clara Pérez, Marta Segú i Júlia Strapatto– va saber hores després de perdre contra Austràlia (3-1), que Bèlgica serà també la rival. Països Baixos-Gran Bretanya, Argentina-Alemanya i Austràlia-Xina completen els quarts, tots dilluns. ■

PIRAGÜISME

Travé, als vuitens de caiaç cros. El palista de la Seu d'Urgell Miquel Travé va superar amb molta suficiència les eliminatòries del caiaç cros, una nova modalitat olímpica, i va accedir directament a les sèries de vuitens de final (avui a les 15.30 h). Impulsats des d'una plataforma d'uns 2,5 metres d'alçada, la sortida és clau en aquesta prova, en què els dos primers accedien directament als vuitens. ■

JUDO

L'equip espanyol mixt, eliminat. La lleidatana Ai Tsunoda va tancar la seva participació en els Jocs Olímpics amb l'equip mixt de la delegació espanyola, que va perdre contra el Japó en els quarts de final (4-3). Tsunoda va guanyar el seu combat, però el Japó es va acabar imposant. En l'anterior eliminatòria, els espanyols havien superat l'equip de refugiats (4-0). ■

Waterpolo. La selecció espanyola masculina goleja el Japó i té garantit l'accés als quarts

Primers de grup

23 Espanya
8 Japó

ESPANYA: Llorio, Munárriz (2), Granados (4), De Toro (1), Larumbe, Famera (2) i Perrone (1) -equip inicial-; Aguirre (p.s.), Sanahuja (5), Cabanas (1), Tahull (4), Biel (1) i Bustos (2).

JAPÓ: Tanamura, Adachi (1), Watanaabe (1), Suzuki (1), Date (1), Tanata i Inaba (1) -equip inicial-; Nishimura (p.s.), Ogi-hara (1), Inque, Nitta, Okawa (2) i Araki.

PARCIAIS: 4-0, 6-2, 7-4 i 6-2.

ÀRBITRES: M. Zwart (Països Baixos) i D. Spiritosanto (Estats Units).

COMENTARI: La selecció espanyola masculina va certificar la classificació per als quarts de final de waterpolo com a primera de grup a falta d'una jornada per acabar la primera fase. Espanya, amb set jugadors catalans, ho va fer per la porta gran al golejar el Japó, el cuer del grup, per 23-8 (4-0, 6-2, 7-4 i 6-2). En el darrer partit de la fase de grups, el combinat que prepara David Martín jugarà contra França demà. ■

El doble campió olímpic ■ CHRISTOPHE PETIT TESSON / EFE

Ciclisme. Segon or en una setmana per al belga, el primer a fer doblot en uns Jocs

París corona Evenepoel

B. S.
PARÍS / GIRONA

Remco Evenepoel (2000), tercer de la general del Tour en el seu debut a la cursa que es va acabar avui fa quinze dies, per primer cop a Niça i no a París després de 110 edicions arribant a la capital francesa, continua fent història i en només una setmana s'ha convertit en el primer home que guanya l'or olímpic en contrarellotge i ruta. Un doblot en carretera que només havia aconseguit la neerlandesa Leontien Zijlaard, a Sydney quan el campió del món fa dos anys i de contrarellotge l'any passat no feia ni nou mesos que havia nascut. El belga va guanyar la cursa de fons, de 273 quilòmetres amb sortida i arribada a Trocadero, amb la torre Eiffel al fons d'una imatge per a la història.

Evenepoel es va quedar sol a 15 quilòmetres de meta i malgrat punxar a 4, havent de canviar la bici a 3,8, km per una punxada,

arribaria amb 1:11 de marge respecte de Valentin Madouas, l'últim que va aconseguir aguantar-li la roda fins a la primera pujada en l'aproximació al darrer dels tres passos per Montmartre (1 km al 6,5% i amb llambordes), i que aconseguia la primera de les dues medalles franceses perquè el més ràpid d'un grup de set perseguidors era Christophe Laporte.

La belga Lotte Kopecky és la favorita en la cursa femenina, avui amb 157,6 km i Mireia Benito, 22a a la CRI en el seu debut olímpic, a la línia de sortida. La campiona del món aquest 2024 compta amb una selecció potent que li donarà suport, igual que la neerlandesa amb Demi Volle-ring, Marianne Vos —or a Londres i cinc cops mallot irisat—, Lorena Wiebes i Ellen van Dijk. Itàlia, amb Elisa Longo Borghini, seria el tercer equip en discòrdia i, per a Espanya, hi ha la balear Mavi Garcia i Mireia Benito (Llorenç del Penedès, 1996). ■

BREUS

GOLF

Puig afrontarà l'última jornada en 23è lloc. El golfista de la Garriga David Puig afrontarà l'última jornada del torneig olímpic en 23a posició després de signar una targeta de 70 cops (-1) en la tercera volta a Le Golf National, a prop de Versalles. Puig (208, -5) és a nou impactes del lideratge compartit pel basc Jon Rahm i el nord-americà Xander Schauffele (199, -14). ■

VELA

Xammar i Brugman, quarts. Els barcelonins del RCN Barcelona i del Club de Vela Blanes respectivament van signar un cinquè i un tercer lloc en la segona jornada del 470 mixt que es du a terme a Marsella i ocupen el quart lloc en la general darrere del Japó, Àustria i Suècia. Els campions del món aquest hivern a Palma tenen una sisena posició com a resultat descartat. ■

Futbol. La selecció espanyola remunta un 0-2 en contra i es classifica per a les semifinals després de superar Colòmbia en la tanda de penals

Exercici de resistència

2(4) Espanya
2(2) Colòmbia

ESPANYA: Cata Coll, Ona Batlle, Irene Paredes, Laia Aleixandri (Laia Codina, 78'), Olga (Alba Redondo, 65'), Patri Guijarro (Teresa, 52'), Aitana, Alèxia (J. Hermoso, 65'), Athenea (Eva Navarro, 79'), Mariona i Salma Paralluelo.

COLÒMBIA: Tapiá, Carolina Arias, Daniela Arias, Carabali, Vanegas, Restrepo (Quejada, 98'), Catalina Usme, Pavi (Izquierdo, 45'), Santos (Caracas, 86'), Linda Caicedo (Montoya, 66'), Mayra Ramírez (Salazar, 86').

GOLS: 0-1 (12') M. Ramírez. 0-2 (52') L. Santos. 1-2 (79') Jenni Hermoso. 2-2 (97') Irene Paredes.

ÀRBITRE: Katia García. **T.G.:** Aleixandri i D. Arias.

Marta Escubós
BARCELONA

Espanya va reaccionar a temps per evitar una patacada que hauria estat del tot inesperada. El combinat dirigit per Montse Tomé va jugar amb foc, però finalment, no es va cremar gràcies a les dianes de Jenni Hermoso (79') i Irene Paredes (97'), en l'últim instant, que van permetre forçar la pròrroga després d'un duel molt espès del conjunt estatal. Colòmbia, amb dos contraatacs letals, s'havia situat amb un 0-2 favorable. En el temps extra, el marcador no es va

Irene Paredes, autora del segon gol, que enviava l'eliminàtoria a la pròrroga ■ @SEFUTBOLFEM

mourer i tot es va decidir en la tanda de penals, en què la blaugrana Cata Coll va emergir com una de les grans protagonistes, aturant el primer llançament. Per part d'Espanya, Mariona, Eva Navarro, Salma Paralluelo i Aitana van agafar la responsabilitat des dels onze metres i no van fallar. Victòria èpica que val un bitllet per a les semifinals dels Jocs Olímpics de París. L'actual

campiona del món i de la Nations League lluitarà per una medalla.

Aquesta eliminatòria de quarts de final no va ser gens plàcida per a Espanya, que es va mostrar en tot moment irreconeixible sobre el terreny de joc. La falta d'idees i recursos, i la gran quantitat d'imprecisions contra un conjunt rocós, que va saber jugar molt bé les seves cartes, feia molt difícil pensar que

les espanyoles sortirien vives de Lió. Tot es va posar més costa amunt amb els dos gols de les colombianes, obra de Mayra Ramírez (12') i Leicy Santos (52'). Contra les cordes, amb un equip format per set blaugrana, Espanya va saber patir de valent per igualar el resultat, i després endur-se l'eliminàtoria en la tanda de penals, en què van estar més encertades. ■

MotoGP. El granollerí, que fa la posició preferent, és superat per Bastianini i Martín en la cursa de dissabte del GP de la Gran Bretanya

Aleix és tercer a l'esprint

Albert Camps
BARCELONA

Aleix Espargaró va finalitzar en la tercera posició de la cursa a l'esprint del GP de la Bretanya, que va guanyar Enea Bastianini. El granollerí va sortir des de la pole, però va baixar a la tercera plaça. Jorge Martín va ser el primer líder, però l'italià el va superar a la meitat de la cursa de 10 voltes i va marxar cap a la seva primera victòria d'aquest any.

El líder del mundial, Francesco Bagnaia va caure a sis voltes del final quan anava quart, però manté el primer lloc de la general per només un

Classificacions

MotoGP. La graella

1r. **Aleix Espargaró** (Aprilia).....1:57.309
2n. Francesco Bagnaia (Ducati).....a 0.208
3r. Enea Bastianini (Ducati).....a 0.384
5è. **Aleix Márquez** (Ducati).....a 0.508
7è. **Marc Márquez** (Ducati).....a 0.789
8è. **Maverick Viñales** (Aprilia).....a 0.828

Cursa a l'esprint

1r. Enea Bastianini (Ducati).....19:49.929
2n. Jorge Martín (Ducati).....a 1.094
3r. **Aleix Espargaró** (Aprilia).....a 2.023
6è. **Aleix Márquez** (Ducati).....a 9.043
8è. **Maverick Viñales** (Aprilia).....a 11.689
Ret. **Marc Márquez** (Ducati) 9 voltes

punt sobre Jorge Martín, que va acabar segon. Marc Márquez va heretar el quart lloc i també va anar per terra a dues voltes del final. Àlex Márquez va ser

sisè i Maverick Viñales va ocupar la vuitena posició. Àlex Rins va abandonar el gran premi després dels entrenaments de divendres perquè tenia molt de dolor per les lesions de la mà i del peu que es va fer al GP dels Països Baixos. Havia de disputar la Q1 però no ho va fer.

En Moto2 Albert Arenas sortirà des de la sisena posició de la graella després de superar la Q1, Jeremy Alcoba sortirà des de la dissetena plaça i Xavier Artigas, que va caure dos cops, des de la 31a i última. En Moto3 Joel Esteban no va poder superar la Q1 i sortirà des de la 22a posició de la graella. ■

BREUS

ATLETISME

Ougra, sancionat per tres anys. El fondista gironí Abderrahim Ougra, que el 21 de gener va esquivar un control antidopatge després d'ocupar el quart lloc en el Cros de Càceres, ha estat sancionat amb tres anys de suspensió per la unitat d'integritat de l'atletisme (AIU). Deu dies després de la prova, Ougra va intentar excusar-se que mai havia estat sotmès a un control, no sabia com era el procés i la situació li havia generat ansietat. Durant el procediment de l'AIU, Ougra va admetre la seva infracció, motiu pel qual la seva sanció s'ha vist reduïda de quatre a tres anys. ■

EL FACTOR MENTAL

Pep Riera Font

El càsting de Hansi Flick

Que Hansi Flick hagi inclòs a la convocatòria de la gira nord-americana una quinzena llarga de jugadors del planter no és només un càsting que pot donar-los l'oportunitat que, per exemple, la pretemporada passada va aprofitar Fermín. És també una manera de presentar-se ell mateix. De presentar-se al càsting exhaustiu que li farem tots els culers per veure si realment es creu que algunes de les solucions de l'equip són al planter, si està a l'altura com a entrenador i si serà capaç, amb tot plegat, de guanyar títols. Flick sap que està a l'aparador, però no sembla que de moment faci les coses de cara a la galeria.

Sense haver dit gaires coses fins ara, tot i les dues hores de preguntes del dia de la seva presentació, n'ha dit almenys dues de significatives. I, el més important, compatibles: una, que vol algun fitxatge de jugadors dels que marquen la diferència; l'altra, que està enamorat del planter de la Masia. En la primera idea hi encaixa un jugador com Nico Williams, de moment encallat a Bilbao, però també és un missatge que, si no han de ser d'aquest perfil diferencial, millor no gastar diners (a part d'intentar donar unes quantes baixes de mitjanies comprades a preu d'or), perquè probablement es pot trobar solucions a casa. I això ja connecta amb la segona idea. La declaració d'amor de Flick a la Masia es va expressar amb l'alineació del Barça en el primer amistós de preparació a la gira dels Estats Units, ni més ni menys que contra el City de Guardiola. Pràcticament tot l'onze amb debutants i semidebutants, més Iñaki Peña i Lenglet.

En l'aspecte col·lectiu es va detectar un bon treball tàctic. Tot és molt primerenc, però es va veure que cada jugador sabia què havia de fer, en quina posició jugava, segons si fos en atac o en transició atacant o atac posicional. En defensa, un clar 4-4-2, en què les dues ales del 4-2-3-1 atacant (Araujo i Roque) s'ajuntaven amb el doble pivot (Casadó i Bernal) i quedaven pressionant a dalt el davanter centre (Pau Víctor) i el mitja-punta (Pablo Torre). Aquesta solidesa tàctica i la intensitat

Marc Casadó i Pau Víctor, protagonistes del primer gol del Barça en la gira de pretemporada als Estats Units, contra el Manchester City ■ MARC GRAUPERA / FCB

van ser el que va permetre competir de tu a tu contra tot un City, que no presentava un onze gaire titular però que estava més rodat que el Barça. Com deia el referent Ramon Besa en un dels seus articles a *El País*, Flick de moment és "un entrenador que entrena i no un messies culer". Una bona definició d'on és ara com ara el Barça amb l'aposta pel tècnic ale-

Lewandowski.

Segurament no són jugadors que ara mateix puguin marcar la diferència, com ja ho estan fent Lamine i Cubarsí, però sí que fan innecessari portar jugadors de fora a les seves posicions. Esperem anar-ho veient, com potser ja ho haurem vist aquesta matinalada contra el rival etern.

L'ESPORTIU

C/ Falgàs, 13. 17005. Girona
Tel: 972 186 400.info@lesportiudecatalunya.cat
Dipòsit Legal: GI-680-2014

Amb el suport:

Departament de Cultura
Departament de la PresidènciaEDITA: HERMES COMUNICACIONS SA.
PUBLICITAT: EDU CIURANA.DIRECTOR
XEVI MASACHS I PERACAUÀ.DIRECTOR ADJUNT
JOAN MARTÍ.Power your world. IONIQ 5.
100% elèctric.

HYUNDAI

Fornells Motor

Carretera Nacional IIa, Km 710. Fornells de la Selva / Girona
I també a Figueres, Olot, Banyoles, Blanes i Palafrugell5 ANYS
Garantia sense límit de km8 ANYS
Garantia de Bateria

Hyundai IONIQ 5: Emissions de CO₂ combinades (g/km): 0 durant l'ús. Consum elèctric (Wh/km): 167 (bateria de 58 kWh) 170-191 (bateria de 77 kWh). Autonomia en ús combinat (km):* 384 (bateria de 58 kWh) 454-507 (bateria de 77 kWh). Autonomia a la ciutat (km):* 587 (bateria de 58 kWh) 626-710 (bateria de 77 kWh). Valors de consums i emissions obtinguts segons el nou cicle d'homologació WLTP.

(*L'autonomia real estarà condicionada per l'estil de conducció, les condicions climàtiques, l'estat de la carretera i la utilització de l'aire condicionat o la calefacció). Model visualitzat: IONIQ 5 Energy. La garantia comercial de 5 anys sense límit de quilometratge i la de 8 anys o 160.000 km (el que passi abans) per a la bateria d'alt voltatge, ofertes per Hyundai Motor España, SLU als seus clients finals, només són aplicables als vehicles Hyundai venuts originalment per la xarxa oficial de Hyundai, segons els termes i les condicions del passaport de servei. Més informació a la xarxa de concessionaris Hyundai o a www.hyundai.es.